

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Kaamasen tiellä

Suomen Lapissa, Kaamasen tien suunnassa, kokoontui viime viikolla maailman johtavia porotutkijoita, jotka reilusti tunnustivat olevansa sairaalloisen kiinnostuneita porojen seksielämästä. He eivät ole ainoita sitä lajia, sillä samaisella Kaamasen tiellä on kuljettu porojen ja seksin perässä ennenkin, Nuorgamin Jounin potenssikaupan ajoista alkaen. On hienoa, että juuri nyt kuntavaalien alla selitetään tieteellisesti, mikä tässä asiassa niin kovasti kiehtoo ihmiskuntaa, erityisesti mieskuntaa, miksei myös paris- ja paliskuntia.

Aika suuren osan porojen sukupuolielämästä selittää puhdas etymologia. Monelle meistä voi olla uutinen se, että aikojen alussa, silloin kun eläimille annettiin nimiä, poro ei ollut nimeltään poro vaan porno. Siihen aikaan Lapissa elettiin jotakuinkin luonnontilassa ja oltiin viattoman vapaamielisiä suhteessa luontoon. Eläimille annettiin se nimi, joka sattui mieleen tulemaan, kun otus ensi kerran nähtiin. Lapin senaikaisella nimenantajalla Aslakka Nuohkankyytämöllä oli melkein aina pelkkä porno mielessä, ja kun hän sitten kodan ovesta kurkatessaan sattui näkemään sarvipäisen eläimen rykimässä, oli vallan luonnollista, että otus sai nimen porno. Nimi oli lyhyt ja näppärä, ainakin verrattuna siihen, että jos tapaus olisi sattunut nykyaikana, elukan nimeksi olisi tullut aikuisviihde. Pornokaan ei jäänyt pysyväksi nimeksi ihan sellaisekseen, koska myöhemmin Lappi täyttyi saarnamiehistä, jotka omivat pornon itselleen ja julistivat sen muuten siveettömäksi. Koska kukaan ei halunnut olla siveetön, kansan suussa n-kirjain kului pian pois elukan nimestä, ja jäljelle jäi pelkkä poro.

Sekin on selvinnyt, että erityisesti urosporot eli hirvaat ovat varsinaisia seksikoneita – suoraan sanoen pukkeja. Yhdellä hirvaalla saattaa olla jopa 36 jälkeläistä. Tähänkin on löytynyt kielihistoriallinen selitys. Naarasporon nimitys on nimittäin selvä suomen kielen verbi ensimmäisessä persoonassa: vaadin. Kun aikojen mittaan urosporot ovat yrittäneet löytää toimivaa parisuhdetta, ne eivät ole pimeässä kaamoksessa saaneet minkäänlaista katsekontaktia, vaan ovat joutuneet etsimään heilaa pelkällä koparakopelolla ja kyselemällä: ”Kuka se siellä? Haluaakos narttu vähän rykiä?” Luonteva vastaus kysymykseen on: ”Minä, vaadin”. Ei siis ole mikään ihme, että hirvas on joutunut kerta toisensa jälkeen lemmentöihin niin ahkerasti, ettei ehdi välillä edes syödä. Ajan mittaan syömättömyys johtanee siihen, että hirvaat laihtuvat laihtumistaan ja evoluution tuloksena kutistuvat aikojen kuluessa pelkäksi käveleväksi kalukukkaroksi, jolla on sarvet.

Artikkelin lähde Kaleva